

**ДО СЪДИЯ ЛОЗАН ПАНОВ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД**

С Т А Н О В И Щ Е

от Красимир Влахов- заместник на председателя и ръководител на Гражданска колегия и
Дария Проданова- заместник на председателя и ръководител на Търговска колегия

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Във връзка с постъпил сигнал вх.№ 922/ 25.01.2017 г. от Теофана Евгениева и Румен Неков, обективиращ твърдения за противоречива практика на съставите на ВКС по приложението на чл.135 ЗЗД, заявяваме следното:

Посоченото в сигнала, според което е налице противоречива практика по чл.290 ГПК на състави на Гражданска и Търговска колегия по въпроса, намира ли приложение защитата на кредитора по чл.135 ЗЗД по отношения на извършени от поръчителя разпоредителни действия, е вярно. Според преобладаващото становище в практиката, искът по чл.135 ЗЗД не намира приложение по отношение на извършени от поръчителя действия, поради акцесорния характер на поръчителството, т.е. под „длъжник" посочената разпоредба има предвид единствено титулярът на главното задължение, но не и лицето, поръчителствало за неговото изпълнение /Решение № 199 от 30.12.2010 г. по т.д.№ 966/09 г. на II т.о., Решение № 199 от 13.11.2012 г. по т.д.№ 191/12 г. на II т.о., Решение № 245 от 19.01.2017 г. по гр.д.№ 1428/16 г. на III т.о./ . Според другото становище, обективирано в Решение № 255 от 20.12.2016 г. по гр.д.№ 1473/16 г. на III г.о./, по отношение на поръчителя са допустими всички процесуални способности, които гарантират точното изпълнение на поетото задължение, в т.ч. и да се проведе иск по чл.135 ЗЗД. Налице е и становище, според което искът по чл.135 ЗЗД може да се проведе по отношение на поръчителя, след като последният е придобил качеството на длъжник с издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу него /Решение № 120 от 03.04.2015 г. по гр.д.№ 5489/14 г. на IV г.о., както и постановеното по реда на чл.288 ГПК Определение № 172 от 10.02.2016 г. по гр.д.№ 5988/15 г. на III г.о./.

Във връзка с Павловия иск установихме и друго противоречие в практиката на ВКС. Въпросът е: Налице ли е връзка на преюдициалност по смисъла на чл.229, ал.1, т.4 ГПК между производството по предявен от кредитора иск за вземането му, и предявения иск по чл.135 ЗЗД за обявяване относителната недействителност на извършени от длъжника действия, увреждащи кредитора. Според едното становище, такава връзка на обусловеност не е налице /Определение № 295 от 24.06.2013 г. по ч.гр.д.№ 3681/13 г. на I г.о.- постановено по реда на чл.274, ал.3, т.1 ГПК; Определение № 162 от 24.03.2016 г. по ч.т.д.№ 502/16 г. на II т.о.- постановено по реда на чл.288 ГПК; Определение № 683 от 15.10.2013 г. по ч.т.д.№ 3380/13 г. на II т.о.- постановено по реда на чл.288 ГПК/. Обратното становище, според което в случая е налице основание за спиране на производството по Павловия иск на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК, е обективизирано в Определение № 840 от 05.12.2011 г. по ч.т.д.№ 816/11 г. на I т.о.- постановено по реда на чл.274, ал.3, т.1 ГПК; Определение № 541 от 11.07.2011 г. по ч.т.д.№ 302/11 г. на II т.о.- постановено по реда на чл.288 ГПК; Определение № 787 от 21.11.2013 г. по ч.т.д.№ 2821/13 г. на II т.о.- постановено по реда на чл.274, ал.2 ГПК/.

Предвид горното, предоставяме на Вашата преценка дали да сезирате Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия на ВКС с искане за постановяване на тълкувателно решение по посочените въпроси.

Приложения: цитираната практика на състави на ГК и ТК.

Красимир Влахов:

Дария Проданова: